A. D. 1893

CURRENDA VIII.

N. 3007.

Pro memoria et directione

in recitatione officii divini et celebranda Missa a. 1893.

In Directorio Officii divini pro anno 1893 concinnato, sequentes ***emendationes faciendas mandamus***:

Die 25. Junii in Missa: Praef. *Trinit.*

Die 9. Julii in Missa: *Cr.*

Die 11. Julii in Matut: (aut ex ***3***. die...).

Die 26. Julii in 2. Vesp.: *2. com. S. Pantal. (Ant. et Vers. Laud.).*

Die 14. Decembr.: Expungatur *Jejun.*

Diebus: *16. 17. 19. 20. 22. 23.* Decembris loco orationis „Deus, qui salutis“ ponenda oratio: *„Deus, qui de B. M. V. utero...“*

Die 19. Decembr.: Missa *Dom. praec.* et Vesp. Fer. ***3***.

Die 20. Decembr.: Missa *propria.*

N. 2682.

Wydawnictwo tanich książek dla ludu.

Już drugi rok upływa jak PP. *Stanisław Pallan i Seweryn Udziela*, podjęli wspólnemi siłami pracę, zmierzającą do szerzenia zdrowej oświaty pomiędzy naszym ludem, za pomocą książeczek systematycznie wydawanych. Te, które dotąd wyszły, zalecają się tak rozmaitością jak i trafnem doborem treści. Z tego powodu Konsystorz Biskupi poleca je Wielebnemu Duchowieństwu, zamieszczając dla lepszego zrozumienia rzeczy następujący:

Program wydawnictwa tanich książeczek dla ludu.

Dotychczas jeszcze lud nasz mało sobie ceni pożytek z czytania książek, co przy przeciętnej niezamożności sprawia, że wydatek na zakupno książki uważany bywa za zbytek, na który każdy najbardziej żałuje grosza.

Ponieważ zaś tym szybszym krokiem postępować będzie sprawa szerzenia oświaty u nas, im więcej dobrych książek rozchodzić się będzie między ludem, przeto postanowiliśmy wydawać możliwie najtańsze, bo ***dwucentowe*** książeczki, objętości 16

do 20 stronnic druku każda, w przekonaniu, że takiem przedsięwzięciem, podjętem w imię dobrze zrozumianego patryotyzmu, przyłożymy rękę do szybkiego szerzenia między ludem na zdrowych podstawach opartej oświaty, że oświatę taką potrafimy uprzystępnić szerokim, bo nawet najuboższym warstwom społeczeństwa naszego, przyzwyczaimy lud do kupowania książek i utorujemy drogę droższym wydawnictwom dziełek ludowych nawet tam, gdzie jeszcze nie mogą się dostać obecnie.

Wydawnictwo to prowadzić będziemy w duchu katolicko-polskim, a uwzględniając dzisiejsze potrzeby ludu, pragniemy pomieszczać w książeczkach naszych opisy i opowiadania, powiastki i gawędy ze wszystkich działów wiedzy, o ile ta naszemu wieśniakowi może być potrzebną i pożyteczną. W szczególności zaś obejmie wydawnictwo nasze treść następującą:

I. Dział religijno-moralny. Żywoty św. Pańskich Patronów polskich, osnute na tle dziejowem; żywoty świętych, doznających szczególniejszej czci od ludu naszego; powiastki i opowiadania zachęcające do życia pobożnego, rozwijające różne cnoty, jak litość dla ubogich i nieszczęśliwych, wdzięczność, przyjaźń, zgodne sąsiedzkie pożycie, miłość rodzinna, szacunek dla rodziców i starszych, wspomaganie zagrożonych nieszczęściem (pożaru, powodzi), obowiązki rodziców względem dzieci i t. p. Także opisy miejsc świętych i odpustowych, jak Częstochowy, Rzymu, Ziemi świętej.

II. Z historyi: powiastki historyczne, któreby dały obraz stosunków, zwyczajów i obyczajów przedstawianego czasu w Polsce, któreby zaznajamiały z ważniejszemi zdarzeniami i najwybitniejszemi osobistościami historycznemi, a któreby z czasem dały obraz całej Historyi polskiej. Będą one mieć na celu: 1) zaznajamianie ludu z dziejami własnego narodu, 2) rozbudzanie i pielęgnowanie uczucia patryotycznego, 3) kształcenie charakteru przez wykazywanie cnót przodków naszych do naśladowania, a wytykanie wad, których unikać należy obecnie. W tych obrazkach historycznych, ile możności, powinien występować lud, jako czynnik działający, bo wtedy opowiadanie wywrze większy wpływ na czytelnika-wieśniaka.

III. Z gospodarstwa: wykazać w przekonywujący i zachęcający do naśladowania sposób, że należy jąć się lepszego, racyonalniejszego sposobu gospodarowania, niż to czyniono dawniej; wykazać korzyści drobnego gospodarstwa, jak: sadownictwa, pszczelnictwa, warzywnictwa, hodowania drobiu. Powoli należy objąć całe gospodarstwo wiejskie, najpierw wykazując w formie powiastek i opowiadań korzyści, wreszcie pouczając, podając potrzebne rady, wskazówki, sposoby.

IV. Ze społeczno-ekonomicznych: spraw poruszyć trzeba szanowanie czasu (więc wystąpić przeciw włóczeniu się po jarmarkach, .przeciw próżnowaniu i t. d.), pijaństwo, pieniactwo, szanowanie strojów narodowych, pielęgnowanie drobnego przemysłu domowego, oszczędność w ogóle, kasy gminne, ubezpieczanie się od ognia, wybory i obowiązki wójta i rady gminnej, obowiązek posyłania dzieci do szkoły, oświecania się w ogóle i t. d., i t. d.

V. Z hygieny i medycyny: wchodzi w zakres naszego wydawnictwa działanie przeciw znachorom, lekarkom wiejskim, podanie stosownych do życia ludu wiejskiego zasad zachowania zdrowia, tudzież podawanie środków leczniczych w nagłych wypadkach chorobowych.

VI. Z geografii: opisy miast, gór, rzek i krain polskich (pożądany jest opis Krakowa, Warszawy, Poznania i Gniezna, Tatr, Wisły, Wieliczki, kopalni nafty i. t. d.) Opisy te powinny rozbudzać przywiązanie do kraju rodzinnego do jego przeszłości, powinny zaznajamiać lud z własnym krajem.

W tym dziale podawane będą wiadomości o wszechświecie, o ile one interesują lud lub przyczynią się do usunięcia wielu błędnych wyobrażeń i przesądów; jak n. p. o kulistości ziemi, o jej obrotach, o odmianach księżyca, o zaćmieniach księżyca i słońca, o gwiazdach i planetach, — wreszcie wiadomości o dalszych krajach, o których lud częściej słyszy, n. p. o Syberyi, Ameryce.

VII. Z nauk przyrodniczych podawane będą wiadomości, objaśniające najważniejsze zjawiska w świecie, celem wykorzenienia przesądów i zabobonów, wiadomości o najważniejszych wynalazkach itp. Np. pożytek i szkodliwość owadów, ptaków lub zwierząt ssących, opady atmosferyczne, tęcza, dźwignie i kołowroty, kolej i maszyny parowe, telegraf, pożyteczne domowe farbniki itp.

Każdego miesiąca wyjdzie jedna książeczka a więc 12 książeczęk w roku. Wobec tego przeznaczamy dla treści: *religijno-moralnej 2 książeczki*, *historycznej 2 ks.*, *gospodarczej 2 ks.*, *społeczno-ekonomicznej 2 ks.*, *hygienicznej 1 ks.*, *geograficznej 1 ks*, *przyrodniczej 2 ks. — w ten sposób wypełnimy 12 książeczek w roku.*

Ponieważ lud nasz nieprzyzwyczajony jest do wytężającej pracy umysłowej i nie jest do niej bynajmniej przygotowany, przeto podawane mu książki do czytania powinny w lekkiej i przystępnej formie zawierać treść, którąby czytelnika mogła pouczyć i zabawić zarazem.

Książeczki naszego wydawnictwa będą pisane stylem potoczystym, ale prostym, wolnym jednakże od prowincyonalizmów i szumnych okresów, napuszystości; wyrazów i wyrażeń wyszukanych, lub obcych, będziemy unikać starannie. Każda rzecz będzie tak przedstawiona, aby umysł na najniższym stopniu wykształcenia będący, mógł ją zrozumieć należycie. A zatem wszystkie szczegóły będą objaśnione dokładnie, przedmiot sam przedstawiony plastycznie; dowodami przez przykłady i obrazy z życia zdjęte zastąpić tu trzeba suche a oderwane rozumowania.

Sposób pisania jednak nie może być dziecinny, gdyż książeczki przeznaczone są dla ludzi dorosłych. Wszelako z uwagi, że po wsiach najczęściej jeszcze starszym czytają książeczki dzieci, w ogóle młodzież niedorosła, która chodzi do szkoły, lub szkołę tę dopiero co ukończyła, przeto i tę okoliczność uwzględnić należy przy doborze treści i jej przedstawieniu.

Całość będzie ujęta w formę powiastki lub opowiadania, akcya prowadzona żywo, myśli świeże i jędrne, przedstawiające zawsze coś nowego, aby ciekawą wyobraźnię wieśniaka utrzymać w ciągłem zajęciu. Opowiadania okraszone zdrowym humorem, działające dodatnio na uczucia ludu, znajdą w wydawnictwie tem należyte pomieszczenie.

Stawiając takie wymagania naszym współpracownikom, pragnęlibyśmy też wynagradzać ich jak najlepiej. A pomimo że wydawnictwo nasze nie posiada żadnych funduszów, oprócz pieniędzy, jakie wpływają z rozsprzedaży książeczek, przyznawać będziemy za każdą pracę, którąby wypełniła jedną książeczkę w 16ce o 16tu stroni-

cach, to jest mniej więcej 350 do 450 wierszy druku honoraryum w kwocie 10 złr. w. a. Postanowiliśmy również starać się o pozyskanie dobrych prac do naszego wydawnictwa drogą konkursów i w tym celu ogłaszać będziemy co roku jeden konkurs w ramach programu tego, a prace uznane za najlepsze przez uproszonych znawców, pragniemy wynagradzać stósownie.

W ogóle dokładać będziemy usilnego starania, aby za tanie pieniądze dostarczać ludowi najlepszego materyału do czytania.

Rękopisy należy przysyłać na ręce *Seweryna Udzieli,* który prowadzi redakcyę wydawnictwa i zajmuje się administracyą tegoż.

Pragniemy gorąco, aby książeczki tłoczone początkowo w 10.000 egzemplarzy, mogły się rozchodzić przynajmniej w zdwojonej jeszcze liczbie, aby się dostały pod każdą polską strzechę i roznosiły wszędzie zdrowy pokarm duchowy.

W miarę zwiększenia się nakładu starać się będziemy o ulepszenie wydawnictwa, a w pierwszym rzędzie o wprowadzenie do książeczek pięknych ilustracyj.

Książeczka każda kosztuje 2 centy, wraz z przesyłką pocztową 3 centy; przedpłata roczna z przesyłką pocztową wynosi 36 centów. Kto zamawia naraz 2 do 5 książeczek, dopłaca 2 centy na przesyłkę; kto zamawia razem 6 do 15 książeczek dopłaca 3 centy na porto. Więcej niż 15 książeczek zamówionych naraz, wysyłamy własnym kosztem pod jednym adresem.

Taniość książeczek naszego wydawnictwa będziemy sobie poczytywać za jednę z największych zasług w tej pracy.

Stanisław Pallan w Bieczu. *Seweryn Udziela* w Gorlicach.

N. 2725.

Preludye na organy

układu p. Stef. Surzyńskiego, dyrygenta chóru katedr. w Tarnowie.

Zwracamy szczególniejszą uwagę Wielebnego Duchowieństwa na powyższe dziełko i prosimy o polecenie takowego organistom z następujących powodów: 1) Preludye te napisane są wzorowo nietylko wedle zasad sztuki muzycznej ale w duchu kościoła św. 2) Są bardzo przystępne, nawet słabszym organistom. 3) Są melodyjne, wdzięczne, a co podnosi ich wartość, oparte na melodyach naszych pieśni kościelnych, a w tym rodzaju są prawie unikatem w literaturze muzycznej polskiej. 4) Nakoniec preludye te mogą stanowić dla początkujących organistów wyborną szkołę organową; kto się ich pilnie wyuczy, ten się na zawsze pozbędzie partackiej gry na organach.

L. 1573.

Przemowy świeckich na pogrzebach katolickich zabronione.

Z powodu poszczególnego wypadku zwracamy uwagę Wiel. Duchowieństwu na tę niewłaściwość dość często przytrafiającą się, aby przy akcie religijnym, jakim jest pogrzeb katolicki, przy którym rubryki jedynie wezwanie przez kapłana wiernych do

modlitwy za spokój duszy zmarłego przypuszczają, miały być głoszone panegiryki i to w duchu świata *przez świeckich*, a co *gorzej*, przez *ludzi niereligijnych lub zgoła w łączności z kościołem św. nie zostających*. Niewłaściwość tę piętnuje i prawo świeckie, albowiem rozporządzenie c. k. Minist. Wyzn. i Oświaty z 7 lipca 1879 zabrania swieckim, tem więcej pastorom itp. przemawiania z okazyi pogrzebów na *cmentarzu katolickim*. Polecamy tedy Wiel. Duchowieństwu, aby w razie uzasadnionej obawy, że wypadek taki zajść może, upewniło się naprzód u rodziny zmarłego lub osób pogrzebem się zajmujących, że mów żadnych na pogrzebie nie będzie, a gdyby mimo tego wśród lub po żałobnym obchodzie ktoś przemawiać zaczynał, aby *pozostaniem na miejscu lub słuchaniem nadużycia tego nie uprawniało*.

N. 2251.

Dodatek do Kur. VII. str. 49 (Dek. Rad.).

W skutek zażalenia wniesionego na kongregacyi Dekanatu Radomyskiego, że beneficyaci narażeni bywają przy wypłacie odsetek od niektórych obligów na znaczne koszta przesyłki pocztowej, co się głównie odnosi do listów zastawnych Galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego,— Konsystorz Biskupi wystósował przedstawienie do wys. c. k. Namiestnictwa z prośbą, aby odsetki od wszelkich obligów mogły być wypłacane przez dotyczące c. k. Urzędy podatkowe. Przedstawienie to nie odniosło pożądanego skutku z tej przyczyny, że Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie jest instytucyą prywatną, które samo zarządza swoim majątkiem a więc i wypłatą odsetek od wydawanych listów zastawnych.

Święcenie dnia świętego.

Wiadomo Czcigodnemu Duchowienstwu, jak niegodziwie w naszych miastach i miasteczkach dzień święty bywa gwałcony przez to, że sklepy żydowskie i chrześcijańskie stoją otworem, i że do nich wchodzą bez skrupułu tak miejskie niewiasty jak i wiejskie kobiety w celu robienia sprawunków, szczególnie odnoszących się do rozmaitego ubrania. Jest to widok tem boleśniejszy i dla nas chrześcijan tembardziej zawstydzający, iż Żydzi w swoje szabaty i inne święta skrupulatnie zamykają wszystkie swoje sklepy i żadnych nie załatwiają interesów handlowych. Dlatego na wszelkie uznanie zasługuje ten fakt, że pewne grono pań chrześcijańskich we Lwowie zobowiązało się w niedziele i święta żadnych nie robić sprawunków i w sklepach zupełnie się nie pokazywać. Tak chwalebny przykład powinien znaleść naśladowanie. W tym celu wzywamy Czcigodne Duchowieństwo, aby kierując różnemi bractwami i towarzystwami pobożnemi, zobowiązywało do podobnego przyrzeczenia szczególnie niewiasty do tychże bractw i towarzystw należące, przez które przynajmniej na początek będzie można coś dodatniego przeciw lekceważeniu dnia świętego uskutecznić. Te same nie-

wiasty w swojem postanowieniu utwierdzone mogą dalej na swoje rodziny i na swoje otoczenie w tymże kierunku zbawienny wpływ wywierać. Ta Odezwa Nasza dotyczy osobliwie tych duszpasterzy, którzy mają parafie miejskie, lub wiejskie w bliskości miast i miasteczek.

N. 1881.

Nadzwyczajne przywileje dla kapłanów zajmujących się Stowarzyszeniem Dzieciątka Jezus.

Listem pasterskim „Humani generis“ z dnia 3 lutego 1893 Ojciec św. Leon XIII udzielił kapłanom zajmującym się Stowarzyszeniem Dzieciątka Jezus niektóre nadzwyczajne przywileje, które do wiadomości Wiel. Duchowieństwa, zwłaszcza do wiadomości kapłanów interesowanych w tej kwestyi podajemy w dosłownem brzmieniu:

LEO PP. XIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Humani generis Ecclesia parens cum de omnibus filiis suis aeque sit sollicita, et pari caritate singulos complectatur, tum praecipuo quodam misericordiae sensu respicere solet ad infantes pueros, qui ex parentibus orti Evangelicae lucis expertibus, rerumque omnium inopia plerumque vexatis, vel ab ipsis incunabulis in gravissimo et vitae et salutis aeternae discrimine versantur. Materna haec caritas non nova quidem neque inusitata est in Ecclesia, sed tradita est ei et quasi haereditate transmissa ab auctore Jesu Christo, qui mortalem dum vitam vixit pueros mirifice dilexit, et numquam passus est eos ab se prohiberi. Quapropter non mirum est si Romani Pontifices summopere diligere omnique studio semper fovere soliti sunt quaecumque ad juvandam puerulorum salutem sunt in Ecclesia sancte instituta. Haec inter jure meritoque peculiarem Pontificum benevolentiam sibi comparavit, eximiaque apud omnes opinione floret Societas, quae Parisiis ad incolumitatem et bonum, Sinensium praesertim, puerorum, coaluit, sacra Jesu Christi infantia nomine et auspicio felix. Hujus exordia cum Nos memoria repetimus, suavi quadam jucunditate et delectatione perfundimur. Quum enim faustis sed parvis exorta est initiis, Nos, qui apud augustum Belgarum Regem Apostolica Legatione fungebamur, omni studio prosequuti sumus, omni, qua potuimus, ope juvimus; salutare enim jam tum visum est Nobis opus, plenum humanitatis et caritatis. Nunc vero Apostolicae Dignitatis, Deo volente, ad fastigium evecti Societatem sacrae Dei Infantiae et sociorum numero et recte factorum laude florentem veteri amore complectimur, et laetamur eam quinquagesimum natalem suum eodem hoc anno, quo Nos consecrationis Nostrae, celebrare. Quamobrem cum jam studium Nostrum in hac Societate provehenda anno tertio Pontificatus Nostri confirmaverimus, libet nunc in fausto hoc eventu perpetuum illi dilectionis Nostrae impertire testimonium. Propterea votis etiam obsecundantes dilecti Filii Nostri Vincentii S. R. E. Cardinalis Vannutelli universae istius Societatis Patroni nonnulla privilegia dictae Societati ad tempus alias concessa perpetua esse volumus.

Itaque de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus et singulis Sacerdotibus in quibuslibet Societatis Consiliis, directoribus, praefectis seriei duodecim sociorum, et qui vel aere proprio consuetam duodecim sociorum eleemosynam persolverint, vel juxta Apostolicam concessionem diei XV Julii MDCCCLXXXV statuta pecuniae vi semel soluta, inter socios, perpetuos nuncupatos, cooptati fuerint *facultatem facimus de respectivi loci Ordinarii consensu (quem nisi quisque eorum obtinuerit hujus privilegii concessionem nullam esse volumus) in forma Ecclesiae consueta privatim benedicendi, extra Urbem, Cruces, Crucifixos, sancta Numismata, Coronas precatorias, et parvas Domini Nostri Jesu Christi, Bmae Virginis Mariae, Sanctorumquae ahenas statuas cum applicatione omnium et singularum indulgentiarum,* quae in

elencho edito typis S. Congregationis de Propaganda Fide die XXIII Februarii MDCCCLXXVIII numerantur, et quod ad *coronas precatorias* attinet non excepta Indulgentiarum applicatione, quae a S. Birgitta nomen habent, dummodo ipsi sacerdotes ad sacramentales confessiones excipiendas sint rite approbati. Praeterea omnibus et singulis Sacerdotibus superius enumeratis, ut *quandocumque sacrosanctum Missae sacrificium pro anima cujuscumque Christifidelis, quae Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit ad quodlibet Altare celebrabit, Missae sacrificium hujusmodi ter tantum singulis hebdomadis animae seu animabus, pro qua seu pro quibus celebratum fuerit,* perinde suffragetur ac si ad privilegiatum Altare fuisset celebratum auctoritate Apostolica indulgemus, dummodo tamen alio simili indulto non fruantur. Insuper eisdem Presbyteris supra dictis facultatem tribuimus, cujus vi ipsi, dummodo sint confessarii ab ordinario approbati, nec non praevia ejusdem Ordinarii licentia (quae si desit hujus privilegii concessio nulla sit) consueto *ritu benedicere et fidelibus imponere valeant scapularia Confraternitatum SSmae Trinitatis, B. M. V. de Monte Carmelo, et Septem Dolorum, nec non Imm. Conceptionis ejusdem Deiparae Virginis cum communicatione privilegiorum et indulgentiarum, quibus adscripti memoratis* sodalitatibus fruuntur et gaudent, sed eis tantum in locis in quibus non extent conventus Ordinum Religiosorum ad quos ex speciali privilegio Apostolicae Sedis partinet praefata Scapularia benedicere et imponere. Tandem singulis Prasbyteris, quos superius memoravimus, ut de respectivi Ordinarii consensu (quem nisi consequantur hoc indultum nullum decernimus) *Christifidelibus in mortis articulo* constitutis si vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, et mortem tamquam peccati stipendium de manu Domini patienti animo susceperint, *Benedictionem Apostolicam Nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis nomine cum plenaria omnium peccatorum suorum indulgentia et remissione* impertire possint, servatis tamen ritu et formula a Benedicto XIV decessore Nostro praescriptis facultatem concedimus et indulgemus. In contrarium facientibus, etiam quoad Indulgentias ad instar, non obstantibus quibuscumque. Praesentibus valituris in perpetuum. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III Februarii MDCCCXCIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

L. † S. ***S. Card. Vannutelli.***

Oby te przywileje były dla wszystkich kapłanów zachętą i bodźcem do gorliwej pracy w dziele tak miłem Panu Bogu i Namiestnikowi Chrystusowemu!

N. 2152.

Poszukuje się metryki

urodzenia i chrztu *Ignacego de Grochówka Grochowskiego,* który się rodził r. 1781. W razie znalezienia takowej należy zawiadomić o tem Konsystorz Biskupi.

ORDINES MAJORES.

Auxiliante Domino nostro Jesu Christo promovebimus in Ecclesia PP. Cisterciensium (Ciricii), ubi curandae valetudinis causa commoramur, sequentes Seminarii dioecesani Alumnos et ordinum minorum clericos et quidem:

ad ***Subdiaconatum*** die 2. Julii a. c.
ad ***Diaconatum*** die 5. Julii a. c. et
ad ***Presbyteratum*** die 9. Julii a. c.

R. *Ludovicum Czapieński* (recte Czapik), natum in Wadowice (Dioec. Crac.)
R. *Josephum Dulian*, natum in Bielcza.
R. *Josephum Kondelewicz*, natum in Stary Sącz.
R. *Josephum Lasak*, natum in Biegonice.
R. *Leonem Miętus*, natum in Kołaczyce (Dioec. Premisl.)
R. *Ignatium Poniewski*, natum in Kołaczyce (Dioec. Premisl.)
R. *Franciscum Staszałek*, natum in Cmolas.
R. *Jacobum Takuski*, natum in Stare Bystre (Dioec. Crac.)
R. *Valentinum Wcisło*, natum in Zawierzbie.
R. *Joannem Wilczeński*, natum in Przyszowa.
R. *Adalbertum Zabawiński* (recte Zabawa), natum in Zawada ad Tarnów.
R. *Adalbertum Zarański* (recte Mikuła), natum in Olszówka.

Quum res, quam tractaturi sumus, maximi est momenti, agitur enim de eo ut hi ordinandi Filii Nostri Charissimi sint fervidi Cooperatores Ordinis Nostri — ideo mandamus omnibus Ecclesiarum Rectoribus, ut nomina et cognomina omnium suprafatorum Ordinandorum ex ambone fidelibus ad Sacra Congregatis bina vice nempe: die *Dominica 5 post Pentecosten*, quae erit 25 Junii et *die festo SS. Apostolorum Petri et Pauli* die 29 Junii — promulgare et ad preces fundendas zelosissime excitare haud obliviscantur.

Mutationes inter Venerabilem Clerum

inde a 20 Aprilis usque ad 12 Junii.

Rmus *Franciscus Jaworski* ad proprias preces eliberatus ab officiis Decani Bobovaensis, et in ejus locum nominatus Decanus ac Commissarius pro causis matrim. et Clericorum disciplin. ac crimin. nec non quoad doctrinam relig. per *Decanatum Bobovaensem* A. R. *Antonius Watulewicz, Parochus de Cięszkowice.* — R. *Joannes Oleksik*, Curatus de Szczawnica nominatus Notarius pro Decanatu Łącensi — Rmus *Joannes Jaworski*, Canonicus Cathedr. Tarnovien. et AR. *Franciscus Walczyński*, Professor et Catechista in c. r. Gimnasio Tarnov. nominati sunt Camerarii ad honores SSmi Patris Leonis XIII. (Camerieri d'onore in abito pavonazzo cum titulo „*Monsignor*").

Translati sunt: *Josephus Poremba* e Tuchów ad Lisiogóra — *Stanislaus Pajor* e Lisiogòra ad Tuchów — *Ladislaus Kopera* e Dembno ad Zasów — *Josephus Sikora* e Zasów ad Ryglice — *Joannes Mleczko* e Ryglice ad Szczucin — *Joannes Zając* e Szczucin ad Zawada.

E Consistorio Episcopali.

Tarnoviae, die 12 Junii 1893.

IGNATIUS
Eppus.

Walczyński
Vic. Gen. Cancellarius.

W drukarni Józefa Styrny w Tarnowie 1893. Nakładem Kleru Dyecezalnego.